

mg 7/11

*Till Kongl. Generalpoststyrelsen.
1897 den 8 Oktober anm. i Klipp. och exp. skrif.
till Kongl. Järnvägsstyrelsen.*

*Ynför jemte öfersändande af en till Kongl.
Järnvägsstyrelsen inkommen ansökan från
Styrelsen för Suckerfabriks aktiebolaget Union
angående förändring af namnet i stationen
Lycköcker afvenom ett af vederbörande
trafikdirektor i ämnet afgifvet utlåtande,
för Kongl. Styrelsen äran anhålla, det i
beaktanden i sinom tid meddelat, huruvida
i förklar det finnen skal föreslagna för
den begärda namnförändringen, och i sådant
fall, hvilketdera af de båda föreslagna
namnen - Uege eller Hasselarp - i ansen
bära användas. Stockholm den 4 Oktober 1897.*

Rudolf Cronstedt.

[Signature]

Erik Lindgren

Något om posten vid Järnvägen Åstorp - Mölle och dess närhet

Innehåll

	sid
Inledning	3
Nyväng	13
Ormastorp	14
Västraby	15
Stureholm	15
Mjöhult	17
Karlsfält	17
Ingelstråde	18
Höganäs	19
Jonstorp	22
Strandbaden	23
Lerberget	25
Nyhamnsläge	26
Brunnby	26
Arild	28
Krapperrup	29
Mölle	31
Monopolet i fokus	36

Förord

Samtidigt med att den sydligaste delen av den järnväg, som vi nu känner som Västkustbanan, höll på att byggas såsom delsträckan Helsingborg - Ängelholm, arbetade rallarna med sträckan Åstorp - Höganäs, vilken ingick i projektet för Skåne-Hallands Järnvägs AB. Båda sträckorna planerades för öppning på nyåret 1885. Med nio dagars försening realiserades projektet. Denna skrift ägnas endast åt posten vid bibanan, om jag får kalla den så, men med tillägg av sträckan Höganäs-Mölle. Denna nordliga utlöpare byggdes ett kvarts sekel senare av ett annat företag och öppnades för allmän trafik den 1 maj 1910.

Syftet med denna skrift är att lämna några uppgifter som exempel på den posthistoriska utvecklingen vid järnvägssamhällena utmed sträckan Åstorp - Höganäs och i anslutning därtill även närliggande lantpoststationer. Dessa men framför allt landsvägspostföringarna berördes i hög grad av järnvägens tillkomst.

För några av poststationerna försöker jag ge exempel på händelser som belyser problem i relationerna mellan Posten och samhället eller mellan Posten och järnvägsföretaget. Jag har också velat kort beröra landsvägspostföringar, som påverkades av att postbefordran anordnades på järnvägen.

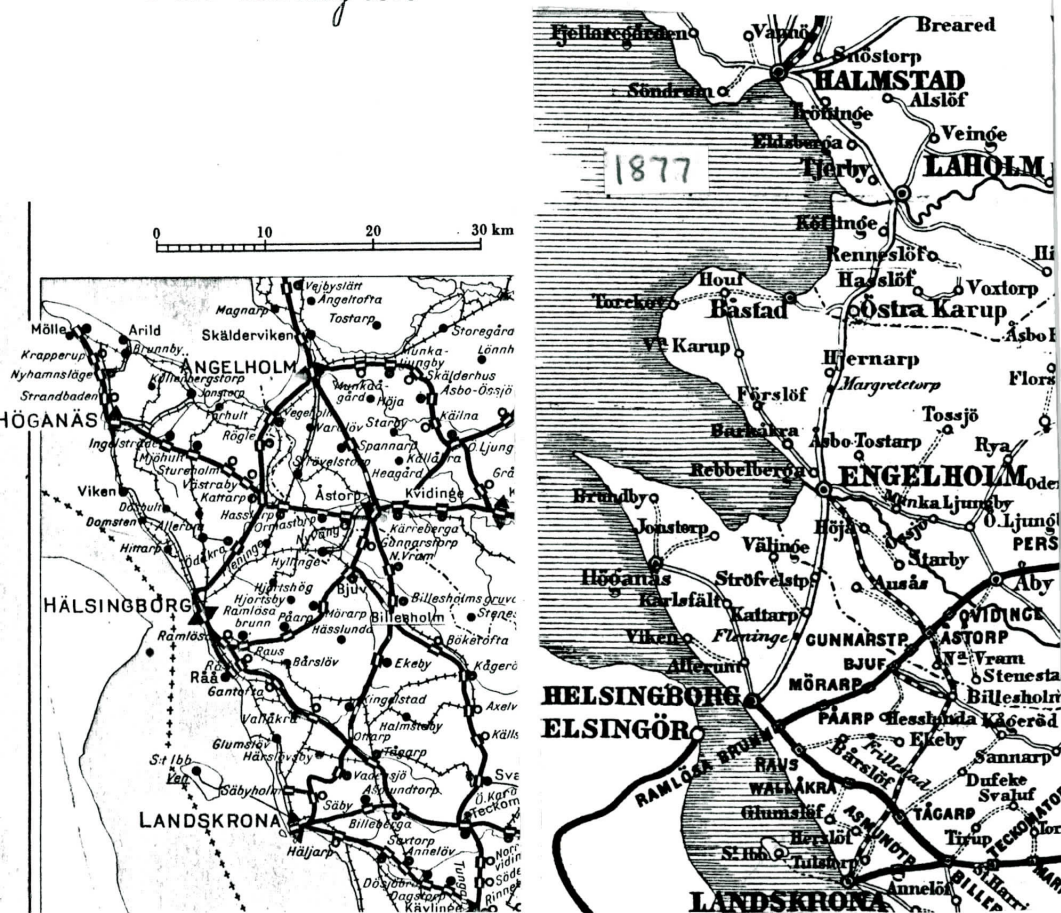
I den mån jag lyckats få fram namn på poststationernas föreståndare och uppgifter om vid vilka tidsperioder de arbetat, har jag förmedlat dessa uppgifter i de efter inledningen stationsvis redovisade avsnitten. Jag har försökt ange hur länge de berörda postanstalterna existerat och i de fall de ännu finns, även nämnt något om deras nuvarande status.

För järnvägspoststationerna nämner jag dem som formellt hade postansvaret, även om själva sysslan överläts på annan i järnvägens tjänst, eller i som fallet Mölle åt en postanställd. På grund av svårlästa handstilar kan något namn vara felskrivet.

Alla rent postala uppgifter är hämtade ur avskrifter från den del av de handlingar i Postens centralarkiv, varav det fanns kopior i Växjö till oktober 1995. Jag har lagt huvudvikten på de små poststationerna. Under postkontorens tid som förvaltningsenheter har någon förening av tjänster med järnvägsgröromål inte förekommit.

Vissa fakta har jag funnit i Svenska Järnvägsklubbens "Järnvägsdata" (ISBN 91-85098-71-X). I citat har jag moderniserat stavningen men inte gjort några ingrepp i texten. Även orternas namn återges i modern stavning. De olika stationerna återges i den ordning som de skulle komma vid tänkta resor med järnvägen från Åstorp till Höganäs.

Erik Lindgren

I 1939 års post-, tele- och järnvägskarta återgavs det täta trafiknätet i trakten mellan Helsingborg och Ängelholm på det sätt som framgår av det vänstra kartklippet. Klippet till höger återger läget enligt 1877 års post- och järnvägskarta.

Inledning

Postala instanser blev på ett tidigt stadium informerade om planerade nya järnvägar och kunde därigenom förbereda den omorganisation som de kunde försöka. En av de första åtgärderna var att ta ställning till på vad sätt postbefordran skulle ske med tågen. Rörde det sig om vagnar med vilka postpersonal skulle följa med, fordrades särskilda inredningar, ibland i form av postiljonskupéer eller till och med fullständiga postexpeditionskupéer. Detta ärende, i vad avser sträckan Åstorp-Höganäs, hade postinspektionen i Malmö slutredovisat till poststyrelsen den 3 oktober 1884.

För sträckan Åstorp-Höganäs skulle postbefordran tills vidare "likasom å järnvägslinjen Hör-Hörby äga rum endast medelst fack och brevlåda, i vilket fall ersättningen för postbefordringen å Höganäs-Åstorp skulle hava tillskyndat Postverket en jämförelsevis obetydlig utgift, antagligen ej överstigande 60 kronor i månaden".

Så blev det inledningsvis men av särskilda skäl måste en postiljonskupé senare insättas också på denna sträcka.

Järnvägsbolaget tog inte lång tid på sig efter beviljad koncession, innan planerna kunde förverkligas. Koncession beviljades för sträckan Höganäs - Kattarp i juni 1881 och för sträckan Kattarp - Åstorp i juli 1882, varefter järnvägen kunde öppnas för allmän trafik på den förstnämnda sträckan den 9 januari 1885.

Vetskapen om att järnvägen var under byggnad föranledde inte bara kontakter med järnvägsbolaget om postföringsfrågorna utan också med berörda postala instanser och med civilförvaltningen om hur det fasta postnätet skulle organiseras. Det fanns lantpoststationer i järnvägens närhet som kom i fråga till indragning eller flyttning till närmast byggda järnvägsstationer. Järnvägsbolaget var intresserat av samarbete "på sådana stationer, där postanstalter komma att anordnas". Det blev efter hand flera.

Därmed var planeringen i full gång. Bland berörda instanser fanns länsmän och kronofogdar som inte bara korresponderade med sin överordnade länsstyrelse utan också direkt med berörda postmästare.

Kronofogden i Görslöv skrev den 4 september 1884 till postmästaren i Höganäs "med avseende å postväsendet inom de trakter av Luggude härad, vilka komma att beröras av nämnde järnväg". Han föreslog indragning av poststationerna i Karlsfält och Välinge samt lantbrevbäringen Helsingborg-Fleninge-Kattarp. Det berörde inte så mycket postmästaren i Höganäs, Claes Victor Hammarqvist. Han hade tillträtt 1875 och var i tjänst i Höganäs till sin död i september 1905. Då hölls befattningen vakant tills efterträdaren Rudolf Bergström kunde överta den efter att ha blivit utnämnd i november 1905. Vi möter honom när den norra förlängningen av järnvägen byggdes från Höganäs.

Kronofogden förordade 1884 bibehållande av Allerums poststation. Till detta togs också hänsyn, vilket redovisats i posthistorisk skrift 306. I ett brev den 13 september 1884 skickade postkontoret i Helsingborg sålunda bevis om "att de med kronolänsmannen Johan Peter Olsson och snickaren Nils Jönsson avslutade kontrakt om bestridandet av befattningarna såsom poststationsföreståndare i Allerum och Karlsfält blivit uppsagde". Johan Peter Olssons uppsägning återtog senare, men Nils Jönsson fick lämna sin post den 9 januari 1885.

Båda skånelänen berördes av omorganisationen. Vid det slutliga ställningstagandet tog poststyrelsen hänsyn till båda länsstyrelsernas önskemål, även om att behålla poststationerna i Allerum och Strövelstorp, två poststationer som har redovisats mera i posthistorisk skriftserie 306.

In i det sista var deloklart om när tågstarten skulle ske. Man hade siktat på den 1 december 1884 eller senast vid 1885 års ingång. Så sent som den 13 december skrev styrelsen för järnvägsbolaget till poststyrelsen att bolaget, "för den händelse intet hinder därför uppstår vid den besiktning, som förrättas å järnvägen den 15 dennes, ämnar för allmän trafik den 5 nästinstundande januari öppna bandelarna Helsingborg-Ångelholm och Höganäs-Åstorp, i enlighet med bifogade tidtabell". I verkligheten blev tågstarten den 9 januari 1885. Den därpå baserade posttidtabellen återges på nästa sida.

Någon inredning beställdes inte för postiljonskupéer på järnvägen mellan Åstorp och Höganäs. Trafikchefen vid Skåne-Hallands järnväg A Taube underrättade postinspektör Hugo Winroth i ett brev den 2 december 1884 om att järnvägsförvaltningen var "villig att genom ackord ombesörja postbefordringen mellan Höganäs och Åstorp sålunda, att avstängt fack av 0,4 kubikmeters rymd samt brevlåda befordras mellan Höganäs och Åstorp samt åter en gång om dagen samt mellan Höganäs och Kattarp och åter en gång om

dagen, varjämte en av bolagets konduktörer kan tjänstgöra såsom postiljon, allt på villkor att avgift erlägges med 600 kr om året jämte 2 kr pr dag i traktamente för t f postiljonen".

Detta var en ovanlig lösning men uppenbarligen den billigaste för den korta befodringssträcka som det var fråga om här. På huvudlinjen Helsingborg - Ångelholm insattes inredda vagnar för behandling av post under tågens gång. Snart nog kom en postiljonskupé till användning på sträckan Åstorp - Höganäs.

Åstorp—Kattarp—Höganäs.

(S. D.)

(Från den 9 januari 1885.)

Fkmp. Brl. N:r 12.			Denna spalt läses nedifrån och uppåt.	
8,28	Åstorp	7,30
8,43	Ormastorp	7,17
9,0	Kattarp	7,0
Fkmp. Brl. N:r 14.				
9,20	3,0	Kattarp	6,47	11,47
9,45	3,25	Mjöhult	6,27	11,27
10,5	3,45	Höganäs	6,0	11,0
			N:r 11.	N:r 13.
			Fkmp. Brl.	Fkmp. Brl.

Den försiktiga starten på "vår järnväg", den s k bibanan följdes så småningom av nödvändig utökning på grund av allt större trafikunderlag. Vid starten den 5 januari 1885 gick två tåg om dagen i vardera riktningen, utsträckt till tre tåg på delsträckan mellan Kattarp och Höganäs. Det på nästa sida publicerade förminskade faksimilet av ett brev från järnvägsbolagets trafikchef till poststyrelsen visar inte bara på hur detta tog hänsyn till industrins utnyttjande av järnvägen utan också att samarbetet med postverket krävde samråd i tidtabellsfrågor.

Som framgår av detta ville man veta om mot förslaget till en medsänd tidtabell "hinder från postverkets sida icke ansågs föreligga". Brevet remitterades till postinspektionen i Malmö som i sitt svar till poststyrelsen uppgav att de båda nya tågen, ett i vardera riktningen, var till förmån för postbefordran. Postinspektionen hade därför för tillämpning från den 24 oktober 1893 "fogat anstalt, att från förenämnda tidpunkt postiljonskupén å linjen Höganäs-Kattarp varder befordrad med de nya tågen i stället för med tågen nr 25 och 26". Det av järnvägsbolaget åberopade exemplaret av den nya tidtabellen återges på sid 7.

Den
Kongl. General Poststyrelsen
Stockholm

a. a.
Bil. D W 1055b
1565

På framställning från Högans Åren-
kolsaktiebolag och större trafikanten hos
Styrelsen för Skåne-Hallands jernväg
medgivet tillägget af ett fjerdö band-
låg i jernvägsdelens Högans-Åstorp,
och har i anledning häraf den justering
vidtagits af tids Tabellen för nämnde band,
hvilken omfattas i bilagde korrekturtryck,
efter det trafikförvaltningen förut hos
Postinspektören i Halmö inkommit att
något hinder från postverkets sida därför
icke ansågs föreligga, tillämpas ändringen
från och med den 24 denna.

Helsingborg den 19 oktober 1893.

H. Taube

SKÅNE-HALLANDS JERNVÄG.

Stiftelse till gäffande fr. o. m. 24 Oktob. 1893
för jernvägsföretaget

Högans-Åstorp.

År- nummer	År- nummer	Dagligen			
		År- nummer	År- nummer	År- nummer	År- nummer
1	1	80	25	345	820
2	2	850	1025	425	845
3	3	90	90	—	—
4	4	855	855	425	—
5	5	750	1245	60	60
6	6	540	—	—	540
7	7	837	1050	330	—
8	8	850	850	230	625
9	9	720	945	132	755
10	10	726	951	141	81
11	11	737	103	155	82
12	12	750	105	210	824
13	13	—	—	—	—
14	14	1025	334	—	—
15	15	86	112	329	913
16	16	—	—	—	—
17	17	—	—	—	—
18	18	—	—	—	—
19	19	—	—	—	—
20	20	—	—	—	—
21	21	—	—	—	—
22	22	—	—	—	—
23	23	—	—	—	—
24	24	—	—	—	—
25	25	—	—	—	—
26	26	—	—	—	—
27	27	—	—	—	—
28	28	—	—	—	—
29	29	—	—	—	—
30	30	—	—	—	—

*) Från Angerfortstationen

Som nämnts tidigare blev det ett helt nytt bolag som byggde järnvägen vidare norrut från Höganäs. I juli 1907 fick Höganäs-Mölle järnväg koncession för en normalspårig järnväg, d v s samma spårvidd som på sträckan från Åstorp till Mölle. Efter mindre än tre år kunde järnvägen öppnas för allmän trafik. Bolaget var naturligtvis angeläget om samarbete med postverket och skickade den 15 mars 1909 nedan återgivna brev till postinspektionen i Malmö.

HÖGANÄS—MÖLLE JÄRNVÄGSAKTIEBOLAG.

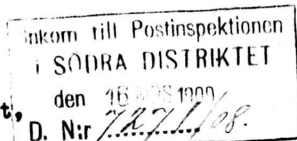
TELEGRAFADRESS:
JÄRNVÄGSBOLAGET.

Höganäs den 15 Mars 1909.

EJ/HB.

Postinspektionen i Södra Postdistriktet,

M a l m ö.

På uppdrag af styrelsen uti Höganäs- Mölle Järnvägs-
aktiebolag få vi härmed hemställa att poststationer måtte inrättas
å alla järnvägens stationer.

Vi hafva i skrifvelse till Konungen anhållit att sta-
tionerna måtte benämnas Strandbaden, Nyhamn, Krapperups station och
Mölle.

Högaktningsfullt

Höganäs-Mölle

Järnvägsaktiebolag

Även nu förekom kontakter mellan civilstatens tjänstemän och postverket för samråd angående ändringar i postnätet. Postinspektionen infortrade uppgifter från postmästaren i Höganäs och presenterade ett preliminärt förslag för kronofogden i Luggude härad. Postmästare Rudolf Bergström i Höganäs (1905-1915) redovisade sina synpunkter i ett brev den 19 juni 1909. Han var då medveten om att järnvägsstationer skulle finnas i Strandbaden, Nyhamn, Krapperup och Mölle.

Han föreslog att järnvägs**post**stationer skulle öppnas i Nyhamn, Krapperup och Mölle men inte i Strandbaden. Omkring denna var det, skrev han, "så ödsligt och obebyggt, att jag anser ingen poststation där för närvarande behöfelig. De gårdar, som ligga närmast, hava ingen post att tala om. De kunna ju hämta den i Höganäs eller Nyhamn".

På denna punkt fick han inte medhåll och inte heller på förslaget att Mölle skulle få behålla lantpoststationen, d v s inte förenas med järnvägsstationen. Inte heller hans förslag att dra in poststationen i Brunby föll i god jord, men däremot gick hans självklara förslag igenom att dra in kärpposten på sträckan Höganäs - Mölle. Tanken att ersätta kärpposten på linjen Höganäs - Arild med lantbrevbäring från Nyhamnsläge baserades på hans förslag att dra in poststationen i Brunby och blev föremål för särskild diskussion.

Den togs inte bara upp i kronofogdens betänkande den 29 juni 1909 utan i ett särskilt brev till postinspektionen, daterat den 30 juni och undertecknat av ett stort antal Brunby-bor, däribland kyrkoherden A Malmberg, sjökaptenen och skeppsredaren C H Malmberg samt vice ordföranden i Brunby sockens kommunalnämnd N P Horndahl. Det är uppenbart att de på något sätt hade blivit delaktiga innehållit i postmästarens förslag, även om de baserade sitt brev på "ordalydelsen i den nyligen utfärdade kungörelse, varigenom Herr Postinspektören infortrat anbud å postföringen emellan blivande järnvägsstationen Nyhamns läge och Arilds fiskläge". Den kungörelsen uppgav de tyda på att poststationen i Brunby skulle komma att indragas. Med till synes starka argument motsatte de sig en sådan åtgärd.

Ordföranden i Brunby sockens kommunalstämma M Hansson tog upp frågan kring en poststation i Krapperup, trots att det hade framgått dittills att järnvägsbolaget hade föreslagit järnvägsstationens förening med postgöromål. Han supplerades av berörd befolkning. Mera om detta i det särskilda avsnittet om Krapperup i anslutning till redovisningen av de olika orterna.

Kronofogden gjorde sitt utlåtande på grund av postinspektionens förfrågan. Han förordade till bifall järnvägsbolagets hemställan om inrättande av poststationer vid samtliga fyra nya järnvägsstationer och undantog inte Strandbaden. Han var överens med postmästarens förslag att ersätta landsvägsposten Höganäs-Brunnby-Arild med lantbrevbäring från Nyhamnsläge över Brunnby till Arild, men utan indragning av poststationen i Brunnby. Han såg ingen fördel av att poststationen i Arild skulle hållas öppen året om, vilket var en del av postmästarens förslag.

Argumenten för att bibehålla Brunnby som poststation citeras delvis i avsnittet om Brunnby längre fram i denna skrift. Kronofogdens brev omfattade nära fyra sidor, varav slutet återges i sin helhet i nedanstående förminskade faksimil.

Jag anser, att allmänheten bäst betjänas därmed, att Brunnby poststation bibehålles, samt att poststationen i Mölle fortfarande som hittills inrättas de månader af året, då platsen är besökt af turister och badgäster. Postupphärderna vid en poststation i Mölle kan komma helt värdelösa under vintermånaderna blifva högst ringa och betydligt understiga upphärderna i Brunnby. Hörlingberg i Ruggude härads kronofogdekontor den 29 juni 1909.

Ornid Camp

I frågan om status för den dittillsvarande poststationen i Mölle var postinspektionen inte enig med postmästaren. Dennes önskan att inte åstadkomma någon förening löstes på så sätt att det blev en formell förening men att järnvägsbolaget anställde poststationsföreståndaren som särskilt biträde med löneförmaner som ungefärligen motsvarade då utgående arvode från postverket.

Postinspektionen redovisade ärendet preliminärt i ett brev till poststyrelsen den 21 augusti 1909. Den senare mycket omtalade Olof Thormark var då tillförordnad postinspektör och skulle komma att bli postdirektör efter genomförd omorganisation av distriktsförvaltningarna vid årsskiftet 1909/1910. Han hemställde "för tillämpning från och med den dag, då linjen upplåtes för allmän trafik" bl a att järnvägspoststationer skulle öppnas i Strandbaden, Nyhamnsläge, Krapperup och Mölle med indragning av den dåvarande poststationen i Mölle, att kärpostlinjen Höganäs-Mölle skulle dras in samt att kärpostlinjen Höganäs-Brunnby-Arild skulle ändras att utgå från Nyhamnsläge. Hans förslag följde sålunda kronofogdens förslag.

Genomförandet skulle innebära förändring av tjänstgöringsförhållandena för poststationsföreståndaren i Mölle, omskrivet kontrakt för postföraren Anton Nilsson på linjen Höganäs-Arild samt att kontraktet med postföraren Gustaf Elfverson på linjen Höganäs-Mölle skulle upphöra. För den sistnämndes kontrakt gällde en klausul med följande lydelse:

"För övrigt skall kontraktet, utan föregående uppsägning, upphöra, om och när, i följd av järnvägsanläggning antingen å själva postlinjen eller i dess närhet, tillfälle beredes att få ifrågavarande post, vare sig i sin helhet eller till mindre väglängd, å för allmän trafik öppnad järnbana befordrad".

Postinspektören redovisade i sitt långa brev också de olika synpunkter som hade framkommit i skrivelser från bl a postmästaren och kronofogden. Inte förrän den 29 april 1910 kunde postinspektören efter besked från järnvägsbolaget underrätta poststyrelsen om att järnvägslinjen skulle öppnas för allmän trafik den 1 maj. Poststyrelsen lät omgående införa nedan återgivna kungörelse i cirkulär och i cirkulärbihang den tidtabell som återges på nästa sida.

Kungörelse,

angående öppnande af poststationer, m. m.

Den 1 nästa maj, då järnvägslinjen Höganäs—Mölle upplåtes för allmän trafik, öppnas poststation vid en hvar af trafikstationerna **Strandbaden**, **Nyhamnsläge**, **Krapperup** och **Mölle** inom Malmöhus län.

Samtidigt indrages nuvarande poststationen **Mölle** inom samma län. Stockholm den 30 april 1910.

JULIUS JUHLIN.

1885-01-09--1956-04-30

Ormastorp

Med tågstarten den 9 januari 1885 öppnades en poststation i Ormastorps järnvägsstation. Stationsföreståndaren Oscar August Andersson fick från början också ansvar för posten. Han följdes i januari 1896 av Carl Andersson Weimers, som vid reglering av postarvodena fick det ursprungliga arvodet på 240 kr höjt till 300 kr 1899 och till 360 kr 1902 samt till 420 kr 1906.

Stationskarlen Herman Wahlgren vikarierade februari-mars 1910, varefter stationsmästaren Fredrik Ohlsson Sundén blev fast anställd på befattningen men fick förflyttning till Eldsberga den 1 juni 1913. Efter ny vakans tog Nils Theodor Servin över men han fick förflyttning till Nyvång den 1 juli 1916. Nu tog stationskarlen Gustaf Theodor Schell över ansvaret till årets slut. En omorganisation var på gång på grund av att en station öppnades i Nyvång.

Detta vållade oro i bygden och Carl Anderberg m fl företrädare för bygden vände sig i ett brev till civildepartementet. De anhöll *"om åtgärds vidtagande till avhjälpande av de olägenheter, som dels uppkommit därigenom, att Ormastorps förutvarande station förändrats till håll- och lastplats, dels ock förväntade bliva en följd av tillämnad indragning av därvarande poststation"*.

Oron var inte helt befogad. Poststyrelsen skrev den 5 september 1916 till civildepartementet bl a att *"verkställd utredning givit vid handen, att Ormastorps poststation icke f n kunde utan ersättning medelst lantbrevbäring indragas och att sådan brev bäring skulle bliva dyrare och mindre tillfredsställande för orten än den nuvarande poststationen"*. Poststyrelsen beslutade sålunda att poststationen "skulle t v bibehållas". Uttrycket tills vidare kom i detta fall att innebära fyra decennier.

Från 1917 års början hade föreståndaren i Ormastorp titeln platsvakt. Carl Magnus Svensson var det då, som fick sköta postärendena vid sidan av järnvägstjänsten. När han fick förflyttning till Önnerup den 1 oktober 1920, blev Herman Wahlgren den nye platsvakten. Vid 60 års ålder gick han i pension den 1 oktober 1936 varefter följande järnvägsanställda svarade för poststationen till dess indragning med april månads utgång 1956: Brita Ingrid Wahlgren (1936), Ellen Gunborg Olsson (1936-1939), Gunhild Maria Persson (1939-1941), Alfhild Eliasson (1941-1942), Svea Margit Davida Nilsson (1942-1944), Karla Maria Karlsson (1944-1947) och Anna Frideborg Persson (1947-1956).

1887-08-01--1898-05-31

Lyckåker

Poststationen i Lyckåker, namnändrad till Hasslarp den 1 juni 1898, har redovisats i posthistorisk skrift 306.

1874-01-01--1876-11-30
1885-01-09--1978-03-31

Kattarp

Skåne Hallands järnvägs huvudlinje skar sin bilinje mellan Åstorp och Höganäs i Kattarp. Om denna poststation har uppgifter lämnats i posthistorisk skrift 306.

1887-08-01--1952-12-31

Västraby

Första stationshållet mot Höganäs efter skärningspunkten i Kattarp var Västraby. I stationshuset öppnades den 8 januari 1887 en poststation. Lars Hansson Linneros var en av de första föreståndarna, följd 1903 av K G Sterner och 1907 av Anders Herman Abrahamsson. Bland de följande järnvägsanställda som svarade för samhällets postservice fanns från 1913 års ingång Johan Adrian Bredberg, som fick förflyttning till Mjöhult 1916 och efterträdes av Carl Alfred Hallberg. Poststationen drogs in med 1952 års utgång.

1886-02-01--1960-06-30

Stureholm

Postinspektör Hugo Winroth i Malmö ansåg inte att det fanns något större behov av en poststation i Stureholm, när han fick en framställning om en sådan i oktober 1885. Trafikchefen vid Skåne-Hallands järnväg hade däremot inga invändningar.

Petitionärerna med Ad. Krüger i spetsen kom igen med ett brev till poststyrelsen den 11 december 1885. Däri gjorde de jämförelser ur rättvisesynpunkt med orter i närheten och skrev bl a följande:

"Vi hoppas att, enär avståndet till närmaste poststationer i Kattarp och Mjöhult är lika stort som mellan sex, och längre än avståndet mellan fyra andra poststationer å Skåne-Hallands järnväg, samt denna station är omgiven av fem stora egendomar och för övrigt belägen i en tätbefolkad trakt, Kungl.Generalpoststyrelsen på dessa och förut anförda skäl villfar vår och kringboende korrespondenters ödmjuka anhållan".

De blev bönhörda. Poststationen med namnet Stureholm öppnades den 1 februari 1886. Stationsinspektoren Theodor Sophus Elisaeus Krag fick ta ansvar för postgöromålen, följd i december 1895 av stationsföreståndaren Johan B:son Holmer. Andra tog vid men efter motorisering av lantbrevbäringslinjerna i stor utsträckning efter andra världskriget kunde poststationen dras in med juni månads utgång 1960.

Åstorp—Kattarp—Höganäs.

(S. D.)

(Från den 1 februari 1886.)

Fkmp. Brl. Fkmp. Brl.			Denna spalt läses nedifrån och uppåt.		
N:r 16.		N:r 14.			
.....	7,20	2,0	Åstorp	12,45	6,0
.....	7,37	2,15	Ormastorp	12,32	5,47
.....	7,52	2,30	Kattarp	12,15	5,30
Fkmp. Brl.					
N:r 12.					
9,54	8,2	2,40	Kattarp	8,30	12,5
10,6	8,14	2,52	Stureholm	8,19	11,54
10,17	8,25	3,4	Mjöhult	8,8	11,43
10,26	8,34	3,13	Ingelstråde	7,58	11,33
10,37	8,45	3,25	Höganäs	7,45	11,20
			N:r 11.	N:r 13.	N:r 15.
			Fkmp. Brl.	Fkmp. Brl.	Fkmp. Brl.

Detta är den tidtabell som gällde för posttågen på järnvägen från den 1 februari 1886, då poststationen i Stureholm inrättades.

Mjöhult

En av de relativt få stationer som öppnades i samband med tågstarten låg i Mjöhult. Möjligen fick stationsföreståndaren Carl Oscar Zetterholm ansvar för posten redan från tågstart. Han följdes efter några år av Johannes Bengtsson, som fick uppleva sekelskiftet i Mjöhult och lång tid därefter. Vid 65 års ålder avgick han den 31 mars 1916, följd av John Adrian Bredberg, som hade ansvarat för poststationen i Västraby under tre år. När han förflyttades till Skottorp den 1 september 1926 övertog Carl Johan Vendelén befattningen, närmast efter fyra år i Skottorp och lika lång tid dessförinnan i Tanum.

Efter att Vendelén fick förflyttning till Liatorp 1935 ansvarade följande ordinarie järnvägsmän för posten i Mjöhult: Johannes Vilhelm Hjertkvist (1935-1939), Axel Edvin Nygren (1939-1942), Erik Olof Björklund (1942-1946), Frans Eric Pettersson (1945-1949), Ernst Vilhelm Malmsten (1949-1953), Gustav Albert Hedberg (1954-1950), Karl Olof Lundberg (1960), S V Salomonsson (1960-1966) och Gunnar Olof Bäckström (1966-1970).

Post och järnväg skildes den 1 september 1970 och Rigmor Lindqvist, som först varit vägvakt och därefter postbiträde sedan 1966, blev föreståndare. Med november månads ingång 1971 ersattes poststationen med lantbrevbäring från Höganäs.

1875-01-01--1885-01-08

Karlsfält

Sergeanten C A Wiebe blev föreståndare för den poststation som öppnades i Karlsfält med 1875 års ingång enligt det beslut som poststyrelsen delgav berörda postmästare och länsstyrelsen i Malmö den 17 december 1874. Det var en av många små poststationer som kom till på grund av kronobrevbäringsreformen. Wiebe fick 250 kr i årsarvode. I ett brev den 21 mars 1881 begärde han sitt avsked, då han sålt sin lägenhet och föreslog till sin efterträdare snickaren Nils Jönsson i Viken. Detta accepterade poststyrelsen och skiftet torde ha ägt rum den 1 april 1881.

I redovisning till postmästaren i Höganäs av synpunkter på lämpliga förändringar i anslutning till järnvägens tillkomst skrev kronofogde J Ekelund i Görslöv bl a följande den 4 september 1884:

"Karlsfälts poststation torde böra indragas, såsom icke vidare behöfvig, enär de korrespondenter, som nu hava sin postgång på denna, å linjen Höganäs-Helsingborg belägna station, kunna begagna postanstalten vid Mjöhults järnbanestation å linjen Höganäs-Kattarp".

Detta accepterade även poststyrelsen. Postmästaren i Helsingborg sade upp bl a Nils Jönssons kontrakt. Han fick 2 kr om dagen i ersättning för sitt arbete under de dagar som poststationen måste vara kvar efter gällande uppsägningsdag. Exakt datum för tågtrafikens början blev ju sent känd och uppsägningsperioden förlängdes efter hand. Posttrafiken på järnvägen kunde starta den 9 januari 1885 och därmed var sagan all för poststationen med namnet Karlsfält. Oscarsfrimärken var då nyutkomna och frimärken av denna typ med avtryck av Karlsfälts datumstämpel är mycket sällsynta.

1885-07-01--1966-05-21

Ingelstråde

Det gick snabbt för dem som bodde i trakten av Ingelstråde att få gehör för sin önskan om en poststation. Många skrev den 20 maj 1885 under en framställning med landstingsmannen Lars Larsson i Brandstorp som författare. Denne framhöll att Väsby socken med mer än 3600 invånare inte hade någon poststation inom sitt område utan måste vända sig i postärenden till Höganäs eller Mjöhult.

Brevet remitterades till postinspektionen i Malmö, som tillstyrkte bifall under förmodan att en jämförelsevis betydlig posttrafik skulle kunna uppstå i Ingelstråde. Fem dagar senare beslöt poststyrelsen att en förenad poststation skulle öppnas och beslutet genomfördes från den 1 juli 1885. Då var stationsinspektör Nils Ifvarsson ansvarig. Han följdes i oktober 1902 av stationsmästaren Carl August Palmqvist. I januari 1908 tog Carl Johan Frithiof Hultqvist över, följd 1915 av Nils Persson, som fick förflyttning till Flisby i juli 1921. Dennes efterträdare Johan Emil Thåström kom närmast från Böketofta och flyttades till Lidnäs i juli 1923. Andra järnvägsanställda svarade för posten i Ingelstråde tills poststationen ersattes med lantbrevbäring den 21 maj 1966.

1853-07-01

Namn Höganäs 1 1969-12-01--1991-09-30

Höganäs

Förvaltningspostkontoren hade med ett par extrema undantag inte någon befattning förenad med järnvägstjänst. Detta gällde också för Höganäs, som ändå får lite plats i denna skrift, liksom för lantpoststationer med anknytning till järnvägsstationer vid "vår linje".

Överjägmästaren Sjökröna vid Höganäs Stenkolsverk väckte 1852 frågan om att öppna ett postkontor i Höganäs och inrätta en postgång dit från Helsingborg. Rutinmässigt fick Pontus Winroth vid poststyrelsens kammarkontor göra ett utlåtande. Detta daterades den 29 januari 1853 och tog fasta på uppgifter från länsstyrelsen i Malmö om behovet av avsedd förbättring. Efter en kostnadsberäkning konstaterade Winroth följande:

"Att de av en postexpedition i Höganäs uppstående nya intrader skola till en början kunna betäcka kostnaden för den nya postgången torde väl ej få beräknas, men kammarkontoret skulle likväl tro att detta snart bör bliva fallet, synnerligen om ett medelporto för inrikes brevväxlingen kommer att bliva infört enär portot då för brev emellan korta distanser torde bliva högre än nu".

På dessa grunder beviljades poststyrelsen i ett kungligt brev den 15 februari 1853 att öppna postkontoret. Efter ledigförklarande anmälde sig de elva sökande som återfinns specificerade i den på nästa sida avbildade sammanställningen. I poststyrelsens cirkulär kungjordes förändringen på sätt som återges nedan.

C i r c u l a i r e

till samtliga Herrar Postförvaltare i Riket.

Rongl. General-Post-Styrelsen har härmed velat meddela, att vid Höganäs Stenkolsverk i Malmöhus Län en Post-Expedition för brefväxlingen, så inrättad som Post-Contor, kommer att öppnas den 1:sta nästinstundande Juli, samt att dubbel postgång fram och åter i hvarje vecka deremellan och Helsingborg då jemväl kommer att ega rum; skolande porto för sådane från *Sjökröna* till Höganäs afgående bref, som skola betalas, erläggas med *6* skill. banco lodet. Stockholm den 26 Maj 1853.

O. W. STAEL VON HOLSTEIN.

1853 den 12 Maj ann. als exp. Const.
für Grönfors. —

Ökande

tu

Post-Expedik. Tjensten i Höganäs,
år 1853.

Fatalie dag: d. 30 Mars.

Grönfors, Goran Magnus, E. O. Kontskuff.
Bothén, Magnus, Mater. Förvaltaren.
Stenberg, Carl Adolf, Veltings förvaltaren.
Hoffman, Maur. E. O. Kontskuff.
Ojer, Joh. Fredr.
Hemmendorff, Joh. Werner, Folkhållaren
Tillborn, Jedd., Fuskontrollör.
Skotte, C. E. G. Postskuff i Lyfjunge.
Kjellström, Fredr. Wick. E. O. Kontskuff.
Wollin, Joh. H. H. f. Postm. i Gislaved.
Wollin, Gust. A. Marck Konf. i Limbroteh.

Göran Magnus Grönros ansågs ha de bästa meriterna och fick befattningen som postmästare. Han var född 1819 och hade i juli 1850 antagits som biträde hos kommissionslantmätaren Bergström i Båstad men redan året därefter blivit biträde vid postkontoret i Båstad och därefter på flera platser hunnit förvärva erforderliga kunskaper. Ett tiotal ordinarie chefer hann förvalta postkontoret, innan det som en följd av 1960-talets översyn av förvaltningsområdena byttes ut mot en postexpedition 1964. Josef Natanael Persson blev chef med titeln stationsmästare.

De postmästare som hade bestyr med organisationsförändringar i anslutning till järnvägens framväxt var Claes Victor Hammarqvist (1875-1905) och Johan Rudolf Bergström (1905-1915). En av senare tiders historiskt intresserade cheferna var stationsmästare Rune Rydberg. Han intresserade medlemmarna i Höganäs' fotoklubb att i bild skildra det postala livet i bygden och anordnade därefter en utställning i postlokalen på temat "Posten i Kullabygden".

I anslutning till beslutet om nya lokaler 1981 publicerade personaltidningen PS nedan återgivna notis.

Höganäs får nya lokaler

Det är nu klart att postkontoret i Höganäs ska få nya lokaler och att de ska ligga på Storgatan 60 i kvarteret Flora. Ritningarna presenterades för personalen i våras och man hoppas att det nya huset ska stå färdigt någon gång under 1982.

Frågan om nya postlokaler har stötts och blötts i Höganäs under hela 70-talet, så det var med stor tillfredsställelse som man konstaterade att planerna nu kommit så pass långt. Vad personalen önskar av det nya kontoret, förutom bra arbetslokaler, är bl a utrymme för ett bordtennisbord.

Höganäs fick sitt första postkontor 1853. År 1921 flyttade posten till den nya järnvägsstationen som invigdes då och 36 år senare flyttade man till det nuvarande postkontoret på Storgatan 59.

Det första posthuset i Höganäs såg ut så här.

Med erfarenhet i huvudsak av mångskiftande arbetsuppgifter i huvudstadsområdet blev Inga Bixo postmästare i Höganäs 1986 efter genomförd omorganisation och ny terminologi då alla postanstalter började kallas postkontor. Med flera ändringar i terminologin vilade ansvaret för service bl a till ca 7000 hushåll med adress Höganäs därefter på resultatområdeschefen Britt-Inger Karlsson.

1875-01-01--
Namn Höganäs 2 1969-12-01--1991-09-30

Jonstorp

Den 17 december 1874 redovisade poststyrelsen i ett brev till länsstyrelsen i Malmö de förändringar i postnätet som betingades av att ansvaret för kronobrevbäringen inom Malmöhus län skulle åvila postverket från 1875 års ingång. Inom Luggude härad skulle poststationer öppnas i bl a Brunnby, Jonstorp, Karlsfält, Allerum och Vällinge. Sekreteraren Axel Hagberg hade utsetts till föreståndare för poststationen i Jonstorp, belägen på Görslöv nr 6. Dit inrättades en gångpostlinje från Höganäs med två turer i veckan.

För gemene man var poststationens läge ingalunda det bästa. Många företrädare för socknen skrev den 29 februari 1876 till poststyrelsen och begärde dess förflyttning till Jonstorps by i närheten av kyrkan. Vid den följande remissbehandlingen anförde kronofogde Oscar Åberg bl a att *"orsaken, varför stationen från början blivit föreslagen att förläggas i Görslöv, är den, att kronolänsmannen i det vitt omfattande Kulla-distriktet där har sin bostad"*.

Kronofogden vidhöll att det var bästa platsen men skrev i sin fyra sidor långa utredning också följande: *"Skulle flyttning av stationen ifrågakomma, anser jag visserligen icke Jonstorp vara rätta platsen, utan kunde då snarare vara skäl förlägga stationen till Farhults kyrkoby såsom ännu mera avlägsen från Höganäs, men korrespondensen där är icke synnerligen större än i Jonstorp att döma efter den av stationen med Farhults socken förda postbok"*.

På länsstyrelsens avstyrkande beslöt poststyrelsen den 15 april 1876 att lämna framställningen om poststationens flyttning utan avseende. Poststationsföreståndare Axel Hagberg begärde i ett brev den 4 september 1876 att på grund av avflyttning bli entledigad från sin befattning. Under den uppkomna vakansen förordnades tf kronofogden J Ekelund att uppehålla befattningen men efter kort tid tillsattes skrivaren Edvard Strömblad som föreståndare. Han följdes redan i januari 1877 av tf länsmannen Emil Gullberg. Denne fick i oktober 1878 tjänst som länsman i Verums distrikt och nyssnämnde Ekelund fick ordinarie tjänst med bosättning i Görslöv. Han blev då utsedd till poststationsföreståndare.

Bibehållen i Görslöv sköttes poststationen senare av bl a fogdeskrivarna Carl Albert Laurentius Ericson och Henning Johan Leijon och från den 1 september 1906 av handlanden Beata Persson.

Sju år senare fick man äntligen gehör för önskemålen om en annan plats för poststationen. Den flyttades den 1 augusti 1913 från Görslövs by till Jonstorps kyrkby (diarienummer 1 b 969/1913). Med den flyttade Beata Persson, som följdes med 1928 års ingång av Signe Algy Ingeborg Elversson. Efter hennes pensionering vid halvsårsskiftet 1969 hölls befattningen vakant och hann flytta till nya lokaler och samtidigt namnändras till **Höganäs 2** den 1 december 1969, innan den nye ordinarie innehavaren Torgny Pettersson tillträdde den 1 maj 1970. Han kom närmast från Färingtofta, där han varit poststationsföreståndare sedan september 1955. Med ny terminologi kallades poststationen postkontor från 1986 års ingång.

Med tryck från hembygdsrörelsen beslöt poststyrelsen att med viss kvotering återinföra postnamn. För Jonstorp genomfördes denna återgång den 1 oktober 1991. I längden kunde postkontoret inte bibehållas i postens egen regi utan lämnades på entreprenad till Kullens Livs. Där finns det nu som ett av många postkontor i gruppen "post-i-butik".

1910-05-01--1963-09-28

Strandbaden

Postmästaren i Höganäs ifrågasatte i sitt brev till postinspektionen behovet av en poststation i Strandbaden. Kronofogden ansåg i sitt betänkande det som självklart att postservice skulle ges i samtliga fyra nya järnvägsstationer och skrev bl a följande:

Poststationer pläga ju i allmänhet inrättas vid nya järnvägsstationer, och anledning att befara, det de föreslagna poststationerna, vilka äro belägna inom tätt befolkade trakter, icke komma att tillföra postverket tillräckliga inkomster för bestridande av kostnaderna för poststationerna, förefinnes icke. Järnvägsstationen Strandbaden, som är fullt likställd med de övriga stationerna, ligger visserligen helt nära Höganäs, men då åtskilliga gårdar äro belägna i närheten av densamma, samt platsen säkert inom den närmaste tiden kommer att bliva en besökt badort, förefinnes ej skäl att göra undantag beträffande denna station".

Poststationen öppnades sålunda med tågstarten den 1 maj 1910 och stationsmästaren Knut Johan Knutsson blev ansvarig för postärendena. Efter uppkommen vakans på grund av hans död i november 1919 i 52 års ålder ansvarade följande järnvägsmän för posten: Claes Algott S:son Åkerberg (1920-1933), Nils Johan Alfred Möller (1933-1935), Carl Mauritz Ohlsson (1935-1938), Ernst Otto Olsson (1938), F E Jonasson (1938-1956), Sven Inge Carlsson (1956), Karl Olof Lindberg (1956-1958) och Per Allan Jälminger (efter vakans 1960-1963).

Trafiken på järnvägen lades ner den 29 september 1963 och därmed drogs poststationen in. Den ersattes med ett postombud vid BP:s bensinmack, där Elsa Valborg Olsson fick ansvara för servicen. Efter hennes avgång övertog affärsinnehavaren Ella Jönsson i konditoriet ansvaret som postombud från den 1 februari 1968. Hälsovårdsnämnden förbjöd postutlämning i konditoriet men detta överklagades hos länsstyrelsen. Efter postombudets indragning med februari månads utgång 1973 kompenseras förlusten för kunderna genom att lantbrevbäraren på linjen Höganäs - Ingelstråde förmedlade värdepost.

Förändringen kungjordes i god tid och vållade protester. Tidningen *Arbetet* redovisade detta i bl a nedan återgivna artikel den 9 februari 1973.

Strandbaden bor protesterar: Låt postombudet få bli kvar

HÖGANÄS: Den av postverket signalerade indragningen av postombudet i Strandbaden, norr om Höganäs, har nu resulterat i en skriftlig protest hos postdirektionen i Malmö. Det är intresseföreningen och byalaget i Strandbaden som nu i skarpa ordalag begär att postverket tar hänsyn till berättigade krav på postservicen.

Det är närmast en lönekonflikt med postombudet Ella Jönsson som aktualiserat indragningen av postombudet, som *Arbetet* tidigare redogjort för. I skrivelsen polemiserar de båda föreningarna mot postmästare Knut Rings beräkning av antalet berörda hushåll uppgår till bara ca 100. Antalet är för litet, säger man, vartill kommer att flera nya bostäder uppförs och att invånarantalet betydligt ökar sommarmtid.

De klagande delar inte postmästarens

åsikt att ett avstånd till Höganäs postexpedition är 3,5 km är godtagbart ur betjäningssynpunkt — särskilt gäller detta för de äldre. Att använda bussar innebär en inte oväsentlig merutgift. Postombudets lön utgör bara en tredjedel av postverkets angivna kostnad på 18 600 kr.

Postverkets förslag om en postexpedition en timme per vecka från brevbarbil uppställd på p-platsen i Strandbaden kan inte fungera tillfredsställande och bör inte förrekomma, heter det i klagoskriften. Däremot är de klagande positiva till tanken på en fast lantbrevbärarservice i Strandbaden, men då bör den sättas in omedelbart om och när postombudet dras in.

I skrivelsen ställer man följande krav: Postombudet i Strandbaden bör få bli kvar. Postområdet bör utökas till att omfatta hela Strandbadens samhälle. Verksamheten bör

utökas genom öppethållande även någon timme efter normalarbetstidens slut, t ex kl 17-18.

Som skäl för detta anför man att Strandbaden även postalt bör utgöra ett samhälle och ha samma service-lokal.

Då samhället är i tillväxt genom igångsatta och planerade bostadsbyggen krävs utökad och förbättrad postservice.

— Även om postverket är ett monopolföretag så är dess uppgift att på bästa sätt betjäna allmänheten. Därför kräver vi att få våra intressen och önskemål beaktade och i görligaste mån tillgodosedda, heter det i skrivelsen. Man vill att postverkets beslutande myndighet tar kontakt med representanter för Strandbadens befolkning.

Skrivelsen har kompletterats med en protestlista som underskrivits av ca 200 personer i Strandbaden.

Postombud 1955-09-01--1969-11-29
Postställe Namn Höganäs 3 1980-07-31--1982-08-15
Namn Höganäs-Lerberget 1982-08-16--1989-02-03

Lerberget

Efter framställning öppnades ett postombud i Lerberget den 1 september 1955 hos handlanden Orland Ehrenberg. Det fungerade som inlämningsställe med förmedling av lådbrevbäraren från Höganäs. Maj-Britt Carlsson övertog ombudskapet den 1 december 1966 och fick i 1970-talets omorganisation uppleva dess förändring till postställe, kallat postkontor med 1986 års ingång.

Dess namn var **Höganäs 3** under drygt två år från augusti 1960 men ändrades enligt 1970-talets uttalade principer om postställets benämning till **Höganäs-Lerberget** den 16 augusti 1982. Lön-samheten var långt ifrån tillräcklig och det drogs in den 3 februari 1989. Under lång tid var ortens postförhållanden föremål för olika funderingar. Jag har funnit det angeläget att återge något av detta genom nedanstående urklipp ur personaltidningen PS dels på våren 1980 (till vänster) och dels på senhösten 1982 (till höger).

Lerbergets postombud försvinner

Längs nordvästra Skånes kust finns ett pärlband av små fiskelägen. Ett av dessa fiskelägen utmed Kullakusten är Lerberget, som kan följas tillbaka till mitten av 1700-talet. Då fick en fiskare Kronans tillstånd "at wid Siökanten och det nyligen anlagda Lerberga Kronofiskeläge uti Wäsby socken sig få nedsätta och bygga samt idka Saltsjöfiske".

Sin storhetstid hade fiskeläget under slutet av 1800-talet. Numera finns endast en yrkesfiskare kvar i Lerberget, men det finns desto fler fritidsfiskare i stället.

Här finns sedan länge postområdets sista postombud. Hos postombudet samsas frukt och livsmedel i en fullkomlig färgsymfoni av grönsaker och frukter.

Det har byggts mycket i Lerberget den sista tiden och befolkningsunderlaget har förändrats. Det är därför nödvändigt för Posten att förändra den framtida servicen i området och Lerberget kanske blir ett försöksområde för projektet "Alternativa serviceformer". Bl a diskuteras en sametablering med ICA i den planerade centrumanläggningen.

Lerberget får postkontor

Östra Lerbergets post slår upp portarna — nya postkontoret invigt — servicen förbättras. Ungefär så skrev ortspresen när de nya postlokalerna förevisades.

Pauli Ohlsson var en av de första kunderna hos Maj-Britt Carlsson på posten i Östra Lerberget. I bakgrunden postmästare Rune Rydberg, Höganäs.

I och med att det nya postkontoret öppnades avslutades en epok i det gamla fiskarsamhället Lerberget. Tidigare fanns först postombud och sedan postställe. Bägge två hyrde lokaler i affärer i samhället.

Nyhamnsläge

Även Nyhamnsläge fick post i järnvägsstationen vid tågstarten den 1 maj 1910. Stationsinspektör Carl Gustaf Robert J:son Hjelmér svarade för den servicen tills han fick förflyttning till Mölle den 1 september 1914. Efter honom svarade följande järnvägsmän för postservicen till tågtrafikens nedläggning den 29 september 1963: Per Andersson (1914-1928), Fritz Wilhelm Melander (1928-1937), John Anton Lindelöf (1937-1940), Emil Gottfrid Trägårdh (1941-1944), Arvid Lindal (1944-1946), Axel Ludvig Eriksson (1946-1947), Carl August Andersson (1947-1949), Knut Magnus Kristian Strömberg (1949-1952), Paul Albin Lindsjö (1952-1955), Erik Hjalmar Konstantin Frisk (1955-1956), Karl Allan Johnsson (1956-1959), Carl-Erik Mauritz Rosén (1959-1960) och Folke Eugén Jönsson (1960-1963).

Det gick inte att dra in poststationen på denna stora ort, men poststationen organiserades som en postexpedition från den 29 september 1963. Dess föreståndare med titeln stationsmästare blev Inga Lisa Piasetzki, följd 1967 av Ester Engman. Andra tog vid och fick uppleva 1970-talets omorganisation med bl a ny terminologi (postkontor från 1986). De närmare 1200 hushåll som har postadress Nyhamnsläge fick emellertid finna sig i att det minskade användandet av framför allt postens betalningstjänster bidrog till att serviceformen i projekt "Nät 92" förändrades till sametablering från den 15 april 1996 (entreprenadpostkontor).

1875-01-01--1963-09-28

Brunnby

Som framgår av avsnittet om Jonstorp medförde 1875 års kronobrevbäringsreform inom Malmöhus län att poststationer öppnades från 1875 års ingång inom Luggude härad i bl a Brunnby, Jonstorp, Karlsfält och Vålinge. Mamsell Mathilda Dahlberg hade utsetts till föreståndare med 250 kr i årsarvode, samma belopp som gällde vid de övriga här uppräknade poststationerna. Med skomakaren Pål Wällgren i Stubbarp tecknades avtal om gångpost med två turer i veckan mellan Höganäs och Brunnby, för vilket han fick en ersättning av 36 öre milen med tillämpning tidtabellen på nästa sida.

				Höganäs—Brunnby.					
				(Gångpost.)					
—	7	e. m.	1,0	Höganäs postexpedition	T. Th. L.	2,15	—	e. m.	
9,15	—	e. m.		Brunnby poststation	T. Th. L.	—	12	midd.	

Enligt undersökningar efter direktiv i ett sparsamhetscirkulär från poststyrelsen den 27 september 1875 var poststationen inte tillräckligt bärkraftig. För att förhindra indragning av denna fick Brunnby kommun bidra med postföringskostnaderna med 100 kr om året under en period.

Även vid de följande förberedelserna för införande av lantbrevbäring 1878 kom poststationen i stöpsleven, men den räddades även den gången genom att Mathilda Dahlberg gick med på att minska sitt årsarvode till 150 kr.

Klockaren Frithjof Bergvall tog över poststationen i februari 1888, följd i juli 1899 av handlanden Bernhard Lorentz Agardh, som i oktober 1901 lämnade över till fröken Louise Agardh. Det var hon som fick uppleva järnvägens framväxt på halvön.

I inledningsavsnittet har nämnts om oro för att Brunnby poststation skulle dras in sedan man fått läsa postinspektionens kungörelse om anbud på postföringen mellan Nyhamnsläge och Arild. I ett brev till postinspektionen den 30 juni 1909 samlade bygdens företrädare argument för att hindra en eventuellt påtänkt indragning. De skrev bl a:

"Skulle, mot vår önskan, denna indragning bliva beslutad, hava vi förmodligen att vänta ersättning i t.ex. en för oss ordnad s.k. lantbrevbäring samt en poststation i det minst en tredjedels mil från Brunnby belägna Nyhamnsläge, kanske också en poststation i det nära en fjärdedels mil härifrån liggande Arilds läge att hela året vara öppen - det senare, en anordning, som för den allmänhet, vilken hittills anlitat Brunnby poststation torde bliva alldeles överflödig, enär allra största delen av denna allmänhet sannolikt skulle, om ej bättre resurser bliva att tillgå, föredraga att utbetomma sin post från poststation i Nyhamnsläge, även mot uppoffrande av rätt avsevärda kostnader för åtskilliga lösväskor; men varken det ena eller andra eller alla dessa motsedda nya anordningar tillsammans kunna anses såsom fullgod ersättning för de fördelar den nuvarande poststationen åt oss lämnar".

Kronofogden Arvid Camp försvarade också poststationen i sitt brev till postinspektionen den 29 juni 1909. Han förordade åkande lantbrevbäring från Nyhamnsläge till Arild över Brunnby men tillade:

"Förslaget att indraga Brunnby poststation kan jag däremot för min del icke tillstyrka. Denna station, som har existerat under en längre följd av år och är belägen omkring fyra kilometer från Nyhamns-läge, ligger nästan mitt i den utskjutande landtungan och i omedelbar närhet av Brunnby kyrka. Närmaste trakten omkring poststationen är folkrik och tätt bebyggd. Där äro bosatte kyrkoherde, klockare, skollärare, sjöfolk, handlande, hantverkare och åtskilliga lantbrukare i Subbarp, Rågåkra och Smedstorps byar, vilka personer behöva poststationen i Brunnby. Nästan ingen av dem kan med fördel begagna sig av poststationen å Nyhamnsläge". Indragningen av poststationen i Brunnby lades åter åt sidan och fröken Agardh skötte med den äran poststationen till 1930 års utgång, varefter kantor Karl Viktor Sylvén tog över. Det var han som fick uppleva indragningen. I samband med nedläggning av tågtrafiken gjordes en större organisationsförändring på Kullahalvön. Den innefattade även förbättrad lantbrevbäring på bekostnad bl a av några poststationer. Kantor Sylvén behövde för den skull inte sluta sin anställning i postverket utan fick anställning som föreståndare för poststationen i Arild från den 29 september 1963.

1898-06-01--

Arild

I första hand hänsyn till sommargäster gjorde att poststyrelsen gick med på att en poststation öppnades i Arild, från starten den 1 juni 1898 bara öppen under sommarmånaderna. Från den 1 maj 1911 hölls den öppet året om. Handlanden Anders Letth var dess förste föreståndare, följd i juli 1899 av fröken Anna Letth. Formellt återtog Anders Letth befattningen den 1 juni 1905. Alma Petronella tog över den 1 juli 1912 och från och med 1914 var Agnes Cecilia Löfgren föreståndare. Efter vakans på grund av hennes död i november 1940 antogs Dagmar Valborg Linnea Elversson som föreståndare, räknat från juni 1941. Hon hade varit biträde vid poststationen i Jonstorp sedan 1928. Kerstin Hillevi Ann-Marie Ebefeldt tog över i juli 1956. Efter hennes frånträde i juni 1960 hölls befattningen vakant i avvaktan på omorganisation. Vid nedläggning av trafiken på järnvägen drogs lantpoststationen i Brunnby in, och föreståndaren Karl Viktor Sylvén fick från den 29 september 1963 gå in som ordinarie föreståndare i Arild. Efter hans pensionering den 1 april 1970 tog Kirsten Elén över och fick uppleva poststationens utbyte mot postställe den 1 juli 1979. Detta kallas postkontor sedan 1986 och betjänar omkring 160 fasta hushåll.

1910-05-01--1963-09-28

Krapperrup

Från början tycks det inte ha varit någon tveksamhet från vare sig järnvägens eller postens sida om att en poststation skulle öppnas i Krapperrups järnvägsstation vid tågstarten. Ändå tycktes man inom Brunnby socken, där Krapperrup är beläget, ha varit orolig för detta.

Till synes onödigtvis försökte i alla fall ordföranden i Brunnby sockens kommunalstämma M Hansson "mota Olle i grind" genom ett brev till postinspektionen, vilket i sin helhet återges i förminskad reproduktion på nästa sida.

Hanssons brev bifogades postinspektionens brev till poststyrelsen den 21 augusti 1909 och utan kommentar anmäldes det blott med följande rader: *Hovjägmästaren m m friherre N Gyllensfjerna, innehavare av Krapperrup och Bjersgård's fideikommiss, samt flere andra personer anhålla i hosgående, att poststation inrättas vid Krapperrups station".*

Även utan detta brev hade järnvägspoststationen i Krapperrup sannolikt öppnats i samband med tågstarten den 1 maj 1910. Stationsföreståndaren Per Andersson fick svara för samhällets postservice. Han hade tidigare erfarenhet av motsvarande arbete från tre års tjänstgöring i Västanhög.

När Per Andersson fick förflyttning till Nyhamnsläge den 1 september 1914, antogs Hjalmar Johansson till hans efterträdare i Krapperrup. Efter dennes pensionering i oktober 1938 ansvarade följande järnvägsanställda för posten i Krapperrup till poststationens indragning vid nedläggning av tågtrafiken den 29 september 1963: Asta Johansson (1938-1940), Gladys Elida Teresia Nilsson (1940-1945), Ingrid Cornelia Larsson (1945-1946), Karl Erik Andersson (1946-1949), Karl Olof Lundberg (1949-1952) och Karl Erik Valdemar Zether (1952-1963). Poststationens kunder överflyttades till att betjänas av lantbrevbäraren på linjen Nyhamnsläge -Brunnby.

Inkom till Postinspektionen
i SÖDRA DISTRIKTET
den 26 AUG 1909
D. Nr. 1219/08

skrift 307 31

Undertecknad Ordförande i Brunby
sockens Kommunalstämman får härmed
jag bejona intyga att jag anser att
postanstalt är af behöfvat jag kanad
vid Krappergrens station af Höganäs -
Mölle järnväg.

I närheten af nämnda station ligger:
Krappergrens gård med en folkmängd af 120 personer,
Ålhemns fiskeläge med en folkmängd af 100 personer,
Kriike Krappergrens och Kriikele byar med
en jock utlygd af två hovar 100 personer som
kunna antagas komma att besöka sig af
postanstalt.

Under sednare åren har Ålhemms varit
besökt af så många badgäster, så har
t. ex antalet sådana innevarande som
man utgjort dagligen 100 under bästa
bad säsongen.

Jag anser att bland de 4 stationerna
på linien Höganäs - Mölle är Krappa
regns station närmast den in-
komna trafik område folkmängden är
den största med undantag af Mölle station.

Brunby, Kriike den 18 Augusti 1909.

M. Hansen

1882-10-01--

Mölle

Poststationen i Mölle var förhållandevis ung. Dess inrättande från
den 1 oktober 1882 föregicks av åtskillig skriftväxling. En grupp
som kallade sig "Deputerade för Mölle fiskeläge" gjorde i februari
1882 en framställning till poststyrelsen om att få ett postkontor eller
postexpedition. Bland ett tiotal specificerade skäl för detta anför-
des "att innevånarna på Mölle och dess omnejd måste för
närvarande, genom av dem extra betalt gångbud, avhämta och
inlämna sin post vid det en mil därifrån belägna Höganäs
postkontor, varigenom kostnaden för varje försändelse betydligt
ökas" och "att den på platsen ganska betydliga sjöfarten gjort det
nödvändigt för innevånarna på Mölle att med stora uppoffringar
bygga och anlägga en ny och tidsenlig sjöhamn".

Man anförde också "att det natursköna Kullaberg årligen besökes
av tusental in- och utländska turister, badgäster och andra
tillresande, för vilka Mölle genom sin lätta sjökommunikation just är
huvudorten, och därtill kommer att Staten på och vid platsen har
tvenne så betydliga inrättningar som Tullstation och en av de
viktigaste fyrrinrättningarna i riket, vilka betinga skyndsamt och
regelbunden postkommunikation".

Bland ett tiotal undertecknare av framställningen fanns kaptener
N Corfitson. Ett intyg undertecknades sist i skrivelsen, daterat
Stockholm den 27 februari. Det var en bekräftelse av riksdags-
mannen för Luggude härads norra krets S Andersson på att
uppgifterna var sanningsenliga. Framställningen remitterades av
poststyrelsen till postmästaren i Höganäs för yttrande. Detsamma
gällde för ett tre veckor senare avsänt brev från nyss nämnde
Corfitson, i vilket denne anmälde sig som sökande till befattningen
som föreståndare för den eventuellt blivande poststationen.

I Höganäs var sedan maj 1875 Claes Victor Hammarqvist post-
mästare. Han visade i sitt svar den 25 mars 1882 på remissen från
poststyrelsen att han var helt emot tanken på en poststation i Mölle.
Han uppgav att "förhållandena gestalta sig helt annorlunda än vad
sökandena sökt i förstorat mått framställa dem".

Han redovisade därefter att fiskeläget förut hade haft en lösväska
med postkontoret. För denna svarade ett bolag, med vilket ett visst
missnöje uppstod bland dem som anlidade väskan.

Ett nytt bolag hade bildats 1881 "vilket expedierar posten till ett nedsatt och moderat pris". Det första bolaget hade enligt postmästarens uppgift betingat sig så hög lösen och avgift för försändelser att det uppstått missnöje hos korrespondenterna. Många detaljer redovisades i postmästarens svar, vilket också innehåller uppgiften "att det icke är Mölle samhälle, utan endast de få personer som tillhöra det gamla väskbolaget, som sökt att erhålla en poststation, men det nya väskbolaget, som också får anses representera den korresponderande allmänheten på platsen, anser en sådan inrättning obehörlig och önskar få fortfarande avlämna och avhämta sina poster å Höganäs".

Postmästaren avstyrkte framställningen men tillade, att om poststyrelsen ändå behagade bifalla den, föreslog han förre sjökapten Corfitson till poststationsföreståndare.

Uppgifter om väskbolagen väckte varsamhet inom poststyrelsen, som anade intrång på postmonopolet. Detta blev ett ärende för sig, som jag finner lämpligast att beröra i ett avslutande avsnitt i denna skrift. Poststyrelsen skrev den 16 maj 1882 till länsstyrelsen i Malmö och begärde bl a dess yttrande över Corfitsons lämplighet som föreståndare för en möjligen blivande poststation i Mölle.

Länsstyrelsen infortrade ett yttrande från tf kronofogden J Ekelund vars hemvist i Görslöv jag har berört i avsnittet om Jonstorp. Han svarade därifrån i ett nära sex sidor långt brev den 1 juni 1882 och förklarade inledningsvis orsaken till att Mölleborna inte använde sig av den mera närbelägna Brunnby poststation i stället för Höganäs: "Orsaken torde vara dels den, att dessa icke velat åtnöjas med postgång endast tre dagar i veckan, dels den att posten, om den skulle hämtas i Brunnby, icke i allmänhet kunnat erhållas samma dag som den anländer dit, utan först dagen efter, varför utan postbuden från Mölle plåga anlitas för uträttande av en del ärenden på Höganäs, vilka icke äga samband med postforslingen. Denna har i senare tiden verkställts av tvenne postbud, antagna av olika s k väskbolag, vilka representeras av utsedda föreståndare".

Ekelund anförde också att det inte fanns något större behov av en poststation i Mölle än "inom vilket annat samhälle som helst med 1 å ½ mils avstånd från närmaste postanstalt. -- Det jämförelsevis ringa antalet bebyggare, som finnas på Mölle, synes icke heller kräva någon särskild anordning från det allmännas sida i detta hänseende". Sammanfattningsvis ansåg sig Ekelund inte böra tillstyrka att en poststation inrättades i Mölle. Eftersom länsstyrelsen åberopade Ekelunds svar som sitt eget i ett brev till poststyrelsen den 5 juni 1882, kunde man vänta sig poststyrelsens avslag.

Till
Deputerade för Mölle fiskläge.

Till svar å Eder förfrågan, huruvida det skulle för Tullverket vara synnerligt gagneligt, om Poststation i Mölle blef inrättad, får Tullkammaren meddela, att, då Mölle Tullstation är redovisningskyldig vid Tullkammaren lärtades ut i anledning därpå såväl Stationens redogörelse, handlingar som derstädes inflytandeuppbörd måste till Tullkammaren månatligen postledes insändas, samt då flertaliga andra bref- och värdeförsändelser, som erfordra såväl skyndsamt som säker befordran, ständigt mellan hufvuds tullkammaren och bemälda station utväxlas, anser Tullkammaren det för Tullverket synnerligen önskvärdt, att en Poststation, som i öfrigt borde bereda sjöfarten på Mölle eftersträfvansvärda fördelar, derstädes inrättas.

Helsingborgs Tullkammare den 23 November 1881.

J. M. M. Sjöberg
Sjög. Möller

Bortsett från stödet från tullen och lotsverket hade poststyrelsen sålunda inte mycket att åberopa för sitt oväntade beslut att mot länsstyrelsens uppfattning låta öppna en poststation i Mölle. Postmästaren i Höganäs blev anmodad att inforra anbud på postföring mellan Höganäs och Mölle genom att låta läsa upp en skrivelse om detta i traktens kyrkor. Det kom bara in ett anbud och det från kapten N Corfitson. Han förband sig att mot 150 kr om året besörja daglig postföring mellan Mölle och Höganäs fram och åter samma dag. Han antogs men fann efter någon tid att han tagit till i underkant och sade upp sitt kontrakt den 4 augusti 1884. Vid ny utlysning av anbud i kyrkorna antogs han med ett nytt kontrakt som gav honom dubbla ersättningen.

Till föreståndare för poststationen antogs också Corfitson, men kontraktet överfördes på fröken Helny Corfitson i december 1889. Hon fick markant uppleva den ökning av posttrafiken sommartid som betingades av att området vid Kullahalvön blev ett populärt tillhåll speciellt för den dåvarande överklassen. Särskilda arvoden anslogs sommartid som ersättning till nödvändig förstärkning åt poststationsföreståndaren med biträdeshjälp.

Med juli månads ingång 1897 övertog handelsidkaren fröken Charlotta Beata Ohlsson poststationen i Mölle med oförändrat årsarvode 200 kr. Det höjdes till 300 kr från den 1 oktober 1903.

Som framgår av inledningsavsnittet ville postmästare Rudolf Bergström i Höganäs behålla Mölle som en lantpoststationen, d v s i samma skick som den var före järnvägens tillkomst. Postinspektionen föreslog en annan lösning och förhörde sig med järnvägsbolaget om möjligheten att lösa ett personalproblem, om bolaget vidhöll sin önskan att ha postservice i stationshuset. Svaret från järnvägsbolaget återges i sin helhet på nästa sida.

Järnvägsbolagets svar bifogades postinspektionens framställning till poststyrelsen den 21 augusti 1909, av vilken framgick att järnvägens platschef i Mölle föreslogs få ett årsarvode för enbart postgöromål på 540 kr "och anslag till särskilt biträde 480 kronor om året med nuvarande poststationsföreståndaren, handelsidkarskan fröken Charlotte Ohlsson såsom biträde".

Detta innebar de facto att från tågstarten den 1 maj 1910 drogs lantpoststationen in och fröken Ohlsson fick förlägga sitt arbete till järnvägsstationen, underställd den formellt ansvarige föreståndaren Adolf Herman Malmsten. Dennes postarvode höjdes den 1 juni 1911 från 540 till 600 kr och totalt sett blev det alltså en väsentlig kostnadsfördyring för postverket genom förvandling av lantpoststationen till en järnvägspoststation.

Visserligen skulle kostnader för transporter mellan järnvägsstationen och lokalen där fröken Ohlsson fullgjort sitt arbete ha tillkommit, men inte så höga som den nu uppkomna mellan-skillnaden.

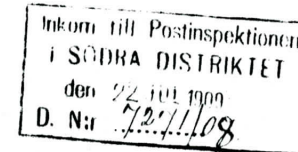
HÖGANÄS—MÖLLE JÄRNVÄGSAKTIEBOLAG.

TELEGRAFADRESS:

JÄRNVÄGSBOLAGET.

EJ/OB.

Höganäs den 21 Juli 1909.

Postinspektionen

Södra Postdistriktet.

M a l m ö.

Har att erkänna Edra båda skrivelser af 14 Juni & 16 ds. och få till svar meddela, att Järnvägsstyrelsen ej har något emot att Fröken Charlotte Olsson anställas såsom särskildt biträde, aflönad af postverket, vid poststationen i Mölle under sommarmånaderna och komma vi att vid stationen göra anordningar, så att postexpeditionen kan ske fullt tillfredsställande.

Enligt hvad oss meddelats, har nuvarande postföreståndaren kontrakt till och med Oktober, således kommer ju icke poststationen att förläggas till järnvägsstationen förrän efter denna tid.

Högaktfullt
Höganäs-Mölle
Järnvägsaktiebolag

Malmsten avgick med augusti månads utgång 1914 och från Nyhamnsläge fick nu stationsföreståndaren där Carl Gustaf Robert Hjelmér flytta in till Mölle och överta ansvaret för järnvägspoststationen. Hans årsarvode för posttjänst höjdes till 900 kr och biträdesersättningen, d v s arvodet till fröken Ohlsson, till 960 kr. Totalt sett innebar således järnvägens tillkomst en förbättring också för den tidigare lantpoststationens föreståndare.

Posten inskränkte så mycket på järnvägen att postverket måste gå med på att betala en årshyra på 300 kr. Enligt de generella avtalen om förenade post- och järnvägsstationer skulle järnvägsbolagen ställa erforderligt lokalutrymme till förfogande utan särskild ersättning. Undantaget i Mölle är inte unikt, även om det var sällsynt med sådana fall på ett tidigt stadium. I posthistorisk skrift 305 har jag haft anledning berätta om ett liknande fall i vid järnvägen Älvsjö - Nynäshamn.

Hjelmér, som antecknades som trafikchef och stationsinspektör, förflyttades till Mullsjö den 1 oktober 1921. Hans ordinarie efterträdare blev från den 1 december 1921 Carl August Walldén, som hade varit poststationsföreståndare i Österås sedan 1916. Han fick förflyttning till Diö den 1 september 1926 och den tillträdande vikarien kunde lämna ansvaret för posten den 1 juni 1927, då det blev en formell skilsmässa mellan post och järnväg.

Postbiträdet Svea Olga Victoria Lindskog antogs nu till föreståndare för poststationen med eget ansvar. Poststationen låg i en särskild byggnad på järnvägsområdet. Omsättningen blev så stor att poststationen höjdes i klass till postexpedition den 1 juni 1931 och poststationsföreståndare Lindskog fick tjänstemannanställning med titeln stationsmästare. Efter giftermål i november fick hon tillnamnet Larsson.

Efter fru Larssons pensionering utnämndes från oktober 1963 Hjordis Anna-Britt Stedt till stationsmästare. Under hennes tjänstetid följde 1970- och 1980-talets stora förändringar som bl a medförde ny terminologi och med 1986 års ingång kallades posten i Mölle för postkontor.

Svikande kundtrohet, särskilt i fråga om betalningsärenden, har bidragit till minskad omsättning, driven så långt att postkontoret måste lämnas på entreprenad den 31 oktober 1994 till ICA Fyren. Det finns, när detta skrivs, hos *Vädurens Mat & sånt*, beläget vid Postvägen 2. Därmed har postkontoret blivit "Post-i-butik".

Monopolet i fokus

I det i föregående avsnitt omnämnda brevet den 16 maj 1882 från poststyrelsen till länsstyrelsen i Malmö begärdes inte bara yttrande över N Corfitsons lämplighet som föreståndare för en möjligen blivande poststation i Mölle utan också *"rörande obehörig postbefordran emellan Mölle och Höganäs"*. Det var sålunda fråga om ett befarat brott mot postmonopolet, även om något monopol ännu inte existerade författningsenligt förrän efter en kunglig kungörelse den 21 december 1888 angående postverkets rätt i fråga om befordran av brev och brevkort. Formellt trädde denna i kraft den 1 oktober 1889, under vilken mellan tid bl a företaget Stockholms Stadspost hann bli avvecklat.

Visserligen hade det knappast bestritts att det fanns någon form av monopol, sedan postmästarinstruktionerna 1686 och 1707 uttalat att postväsendet var konungens regale. Att frågan togs upp under 1888 års riksdag torde hänga samman med diskussionen om det redan införda lokalportot. Före monolets ikraftträdande märker man en viss försiktighet vid behandling av ärenden som rör försök till eller fullgjord enskild postbefordran.

I brevet till länsstyrelsen den 16 maj, vars grovkoncept skrevs 43 dagar innan det slutjusterades, finns bl a följande text:

"Enär postmästaren i Höganäs C V Hammarqvist anmält bland annat, att för befordran av post mellan Mölle och Höganäs bildats tvenne särskilda bolag, vilka härför av vederbörande korrespondenter uppburit avgifter, och då en dylik enskild postbefordran måste anses stridande mot Postverkets rätt att utan annans intrång fortskaffa brev, får Generalpoststyrelsen med åberopande av skrivelse den 27 december 1876 i ett dylikt fall rörande obehörig postbefordran mellan Ystad och Löderup, av vilken avskrift härjämte bifogas, härmed anhålla att Konungens Befallningshavande, därest den omförmälda obehöriga befordringen av brev ännu fortsätter, behagade låta förständiga vederbörande att därmed genast upphöra, samt, därest de icke skulle sig detta efterrätta, dem vid verkande vitespåföljd förelägga att samma förbud efterleva, och torde Generalpoststyrelsen sedermera få motse underrättelse om den åtgärd Konungens Befallningshavande i anledning härav vidtagit samt om resultatet därav".

I det åberopade brevet av den 27 december 1876 hade poststyrelsen fäst länsstyrelsens uppmärksamhet på förekomsten av enskild brevbefordran av Johan Bengtsson i Löderup. Det fem sidor långa brevet avslöjar en viss osäkerhet om formellt monopol, men några tidigare utfärdade författningar åberopas, till att börja med Kanslikollegie instruktion den 16 februari 1707 för postmästarna i riket med en passus *"att Post Inteckten är Konungens, efter Postväsendet är dess Regale"*.

Man citerade den gången också ett uttalande av Kanslikollegium den 19 maj 1703 angående postbefordran med båt mellan Stockholm och Uppsala om att allvarligen tillse *"att de på dessa jakter varande skeppare, styrmän och båtsmän såväl som passagerarna, ingalunda emottaga och föra några förseglade brev och paketer, som med posten böra beställas, antingen mot eller utan betalning, utan endast oförseglade avisbrev över det på jakten översända gods och varor; skolande den skeppare, styrman och båtsman, som därmed beträdes, antingen vid visitationen av tullbetjänte, eller eljest av andra, första gången vara förlustiga en månads löning och andra gången dubbelt, halvparten till Hospitalet i Upsala, och den andra halvparten till beslagaren, men tredje gången mista tjänsten och dessutom undergå corporligt straff, och breven var gång bliva borttagne och obeställda"*.

Andra exempel lämnades i den långa skrivelsen men för att ge ytterligare tyngd åt att det i praktiken fanns stadgar som kunde åberopas för någon form av monopol tillfördes följande:

"Om också icke i åberopade författningar finnes, med all den tydlighet som kunde anses önskelig, uttalat förbudet mot enskilda inrättningar till regelbunden befordran av brev, har emellertid sedermera denna grundsats gjort sig på ett oförtydligt sätt gällande genom de i Kungl. kungörelsen den 26 oktober 1860, jämförd med nådiga kungörelsen den 29 september innevarande år (1876), meddelade bestämmelser om ansvar för obehörig befordring å järnvägar, med ångbåtar och diligenser".

Poststyrelsen erinrade i sitt brev den 16 maj 1882 om att länsstyrelsen i det nu delvis citerade brevet hade ombetts förståndiga den för obehörig postbefordran misstänkte John Bengtsson i Löderup *"att med den obehöriga befordringen av brev genast upphöra, samt, därest han icke skulle därefter sig rätta, honom vid verkande vitespåföljd förelägga att samma förbud efterleva"*.

Det förefaller som om handläggaren vid utskrift av konceptet till det knappt sex år yngre brevet valt att nära nog ordagrant formulera sig på samma sätt.

Länsstyrelsen bollade över ärendet till tf kronofogden J Ekelund i samband med frågan om behovet av en poststation i Mölle. Som vi sett tidigare, ansåg han sig inte böra tillstyrka att en sådan inrättades och ägnade därefter ett par sidor åt monopolfrågan. Han uppgav att de båda väskbolagen för postbefordran förestods,

"det ena av sjökaptenen Corfitson och det andra av handlanden Isak Svensson å Mölle, vilka enligt överenskommelse med de personer på Mölle, som betjäna sig av lösväskorna, uppbära såsom ersättning för postbud och väskornas expedierande samt utlämnande av brev 5 öre för varje avgående och ankommande försändelse. Huruvida detta kan vara stridande mot författningen, tilltror jag mig icke att bedöma, men med postföringen emellan Mölle och Höganäs förhåller det sig icke på samma sätt, som med det av Kungl. Generalpoststyrelsen åberopade fall emellan Ystad och Löderup, emedan nämnde linje förenade tvenne med postanstalter försedde ändpunkter, under det på Mölle ej finnes någon av postverket organiserad brevinlämningsanstalt. Det är mig bekant, att på enahanda sätt, som vid Mölle förfares, tillgår det på alla andra inom orten varande fisklägen och övriga platser, varest lösväskor hållas, utan att, så vitt jag kan finna, postverkets rätt därigenom förnärmas."

På annat sätt än att låta korrespondenterna medelst vissa avgifter, beräknade efter antal brev eller annorledes, bidra till lösväskans och postföringens uppehållande, finnes ingen möjlighet att kunna inrätta ett eller flera postlag, vilka hava till ändamål att betjäna allmänheten med befordrande av brev till och från postanstalt".

Ekelund kände också till bestämmelsen om att en lösväska inte utan särskilt medgivande av poststyrelsen fick befordras förbi en mellanliggande postanstalt för att lämnas till den postanstalt som expedierade lösväskan. Den bestämmelsen ansåg kan inte kunna vara tillämplig i detta fall, eftersom den förmodat mellanliggande postanstalten Brunnby inte låg vid vägen mot Höganäs utan utmed allmänna landsvägen mellan Kullens fyr och Tunneberga gästgivargård. Han avslutade sitt yttrande med denna förklaring:

"Så länge poststation å Mölle ej blivit anordnad, och under förutsättning, att ingen sådan där varder inrättad, tillåter jag mig hemställa, huruvida icke, vid nu upplysta förhållande, Kungl. Generalpoststyrelsen må finna skäligt avstå från vidare åtgärder mot de personer, som på nämnde plats besörja postförsling emellan Mölle och Höganäs emot avgifter, som av korrespondenterna erlägges till bestridande av kostnader för lösväskornas expedierande och postens transporterande".

Mot kronofogdens och länsstyrelsens förslag lät poststyrelsen inrätta en poststation i Mölle den 1 oktober 1882 och därmed förföll behovet av en lösväska mellan Höganäs och Mölle. Postmästaren i Höganäs förlorade den lilla del av sportlerna som omfattade expedition av lösväskan men postverket tillfördes inkomsterna av den måhända ökande trafiken av post från Mölle, sedan den extra avgiften på 5 öre för varje brev inte längre behövde betalas.

Till Postmästaren C. L. Henningsen Höganäs

Jag svarar på ert Skrifvelse No 19 om
 Angående Poststation i Mölle —
 Mitt Väskebolaget No 2 meddelas
 att vi ej kan mer att Bergänges
 Poststation mölle, såsom sådant klädes
 förvärfvade Vi Önskar! Vår Poststation
 mellan Höganäs och Mölle skall fortfarande
 som hittills; Vad Gärdena Skippare
 m. fr. Beträffar, Kan vi ej Svaret
 för Men inser att det ej är
 någon fördel för dem att hämta
 sin Post på Mölle
 Mölle den 16 Mars 1882

Högaktningfullt

Väskebolaget No 2.

H. Bäckberg	No. Pihlsson
Skippare	Sjö Capten
C. Köper	Isaack Svensson
Skippare	Flandander
A. Anderson	Ben Pihlsson
Kapten A. P. Bengtson	Sjöman
Sjöman J. Bengtson	
m. fr.	m. fr.